

HIPPER. ZAPRAWA TYNKARSKA

ZASTOSOWANIE

ZAPRAWA TYNKARSKA jest szlachetną zaprawą cementową klasy CS II, przeznaczoną do wykonywania tradycyjnych wypraw tynkarskich wewnętrznych i zewnętrznych. Nadaje się do wykonywania tradycyjnego narzutu tynkowego lub tynku podkładowego nakładanego na odpowiednio przygotowane podłoże. Podłożami dla zaprawy tynkarskiej mogą być ściany i stropy betonowe, z elementów ceramicznych, wapienno-piaskowych, betonowych, z elementów z betonów lekkich, a także - po zastosowaniu mat trzciniowych lub siatek stalowych - deski drewniane, płyty wiórowo-cementowe, itp. Nadaje się zarówno do wykonywania tynków jedno- jak i wielowarstwowych.

WŁAŚCIWOŚCI

ZAPRAWA TYNKARSKA jest gotową, suchą mieszanką produkowaną na bazie wysokiej jakości spoiwa cementowego, wapna, wypełniaczy kwarcowych i dodatków uszlachetniających. Dzięki odpowiednio dobranym parametrom, po zarobieniu wodą tworzy jednorodną masę tynkarską o bardzo dobrej urabialności i przyczepności do podłoża. Jest materiałem mrozo- i wodoodpornym.

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Podłoże powinno być suche, stabilne, równe i nośne, tzn. odpowiednio mocne, oczyszczone z warstw mogących osłabić przyczepność zaprawy, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek farby olejnej i emulsyjnej. Zaleca się, aby do wykonywania tynków przystąpić po okresie osiadania, skurczu i schnięcia murów lub skurczu ścian i innych elementów betonowych, tj. po upływie, co najmniej 2-3 miesięcy w przypadku ścian murowanych i co najmniej 4-6 miesięcy od wykonania - w przypadku ścian i elementów betonowych. Słabo związane części powierzchni należy odkuć, zaś części luźne lub osypliwe usunąć. Nadmiernie suche podłoża mineralne należy bezpośrednio przed tynkowaniem zmoczyć czystą wodą, monolityczne betony kruszywowe obficie. Jeżeli istnieje potrzeba redukcji chłonności podłoża, zaleca się stosowanie środka gruntującego. ZAPRAWY TYNKARSKIEJ nie stosuje się na podłożach drewnianych, metalowych i z tworzyw sztucznych. Gładkie podłoża z monolitycznych betonów kruszywowych, należy naciąć dłutami ręcznymi lub pneumatycznymi, oczyścić z kurzu i zmyć wodą. Po odpowiednim przygotowaniu podłoża, przed przystąpieniem do tynkowania, należy wyznaczyć lico tynku.

PRZYGOTOWANIE ZAPRAWY

Suchą mieszankę należy wsypać do naczynia z odmierzoną ilością wody (w proporcji ok. 4 l czystej, chłodnej wody na opakowanie 25 kg) mieszając ręcznie lub mechanicznie, przy użyciu mieszarki do zapraw względnie betoniarki aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Czas mieszania mechanicznego powinien wynosić 2-3 minuty. W niezbędnych przypadkach skorygować ilość dodawanej wody, kierując się pożądaną konsystencją zaprawy, rodzajem podłoża i warunkami atmosferycznymi. Stosowanie niewłaściwej ilości wody do przygotowania masy prowadzi do obniżenia parametrów wytrzymałościowych zaprawy. Masa nadaje się do użycia zaraz po wymieszaniu i należy ją wykorzystać w ciągu 3 godzin. W przypadku potrzeby wykorzystania części opakowania, całą suchą mieszankę należy starannie wymieszać, gdyż w czasie transportu mogło nastąpić rozdzielenie składników. Stwardniałej zaprawy nie rozrabiać wodą, ani nie mieszać ze świeżym materiałem.

SPOSÓB UŻYCIA

W zależności od rodzaju tynku, przygotowaną zaprawę należy nanosić bezpośrednio na tynkowaną powierzchnię lub na wcześniej nałożony narzut. W przypadku tynków jednowarstwowych, po naniesieniu zaprawy należy jej powierzchnię w zależności od wymagań zagładzać kielnią, ściągać pacą, wyrównywać pędzlem, zacierać na gładko lub na ostro, względnie pozostawić jako rapowaną. Tynki jednowarstwowe, o grubości co najmniej 1cm, mogą

HIPPER. ZAPRAWA TYNKARSKA

stanowiąc podłoże do układania płytek ceramicznych. W przypadku tynków dwuwarstwowych, zaprawę należy równomiernie nanosić na związany obrzut (przed jego stwardnieniem, tj. po 6-12 godzinach od nałożenia) i wyrównywać w zależności od wymagań. Tynki te mogą stanowić podłoże np. do wykonywania gładzi gipsowych lub układania cienkowarstwowych tynków szlachetnych. W przypadku konieczności prowadzenia prac w warunkach niesprzyjających, należy zastosować odpowiednie osłony, ograniczające wpływ czynników atmosferycznych. Tynkowane pomieszczenia należy dobrze wietrzyć, nie wolno jednak dopuścić do występowania przeciągów czy też zbyt szybkiego wysychania zaprawy w wyniku działania promieniowania słonecznego lub ogrzewania. W razie potrzeby, tynk należy co pewien czas zwilżyć czystą wodą.

DANE TECHNICZNE

Klasyfikacja zaprawy według PN-EN 998-1:2016-12 – GP – ogólnego przeznaczenia

Wytrzymałość na ściskanie po 28 dniach: kategoria CSII – 1,5÷5,0 N/mm²

Maksymalna średnica kruszywa: 1,2 mm

Zawartość rozpuszczonego chromu VI ≤0,0002 % (2ppm)

DANE WYKONAWCZE

Temperatura stosowania (powietrza, podłoża, materiałów): od +5 °C do +25 °C

Proporcja mieszania z wodą: ok. 4 litrów wody na 25 kg suchej mieszanki

Czas przydatności do użycia po zarobieniu wodą: około 3 godzin w temperaturze +20 °C

Minimalna grubość warstwy: 8 mm

ZUŻYCIE

Zużycie materiału zależy od rodzaju podłoża i stopnia jego nierówności, średnio wynosi około 1,84 kg/m² na 1 mm grubości warstwy zaprawy.

OPAKOWANIA

Produkt pakowany jest w worki 25 kg i dostarczany na paletach po 48 sztuk.

PRZECHOWYWANIE

Zaprawę należy przechowywać w szczelnie zamkniętych workach, w suchych warunkach. Chronić przed wilgocią. Okres przechowywania zaprawy w warunkach zgodnych z podanymi wymaganiami wynosi 12 miesięcy od daty produkcji umieszczonej na opakowaniu.

UWAGA

Mieszanki nie wolno przesiewać, wzbogacać o inne składniki oraz stosować przy temperaturach niższych niż +5°C oraz wyższych niż +25°C. Mieszanka zawiera spoiwa hydrauliczne, a produkt pod wodą daje odczyn alkaliczny. Należy unikać kontaktu ze skórą oraz chronić oczy. W przypadku kontaktu z oczami, przemyć je obficie czystą wodą i zasięgnąć porady lekarza.

DOKUMENT ODNIESIENIA

PN-EN 998-1: 2016-12 (EN 998-1:2016)